

L'AGUS I ELS MONSTRES

SANT JORDI DE LES GALÀXIES

JAUME COPONS & LILIANA FORTUNY

combel

© 2016, Jaume Copons, pel text
© 2016, Liliana Fortuny, per totes les il·lustracions
© 2016, Combel Editorial, SA, per aquesta edició
Casp, 79 – 08013 Barcelona
Tel.: 902 107 007
combeleditorial.com
agusandmonsters.com

Disseny de la col·lecció: Estudi Miquel Puig

Primera edició: febrer de 2016
ISBN: 978-84-9101-057-9
Dipòsit legal: B-672-2016
Printed in Spain
Imprès a Índice, SL
Fluvià, 81-87 – 08019 Barcelona

Qualsevol forma de reproducció, distribució,
comunicació pública o transformació d'aquesta
obra només pot ser realitzada amb l'autorització
dels seus titulars, llevat d'excepció prevista per
la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de
Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu
fotocopiar o escanejar fragments d'aquesta obra
(www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 45).

L'Agus a les 12.58h

L'Agus a les 13.01h

A les 12.58h em van dir que no teníem deures per al cap de setmana. Perfecte! Però just després, a les 13.01h, vaig saber que dilluns era Sant Jordi i que calia portar un text literari a l'escola. Quanta injustícia!

I la Lúdia Lines, que sempre ho sabia tot, em va acabar d'enfonsar en la misèria.

Vaig arribar a casa indignat, però vaig haver d'esperar una mica per explicar el que m'havia passat. Els monstres, i molt especialment el Sr. Flat, estaven excitadíssims per la proximitat del dia de Sant Jordi, i, a més, com que estaven acabant de llegir *Els tres mosqueters*, d'Alexandre Dumas, no els vaig voler esguerrar el final.

Vam deixar el llibre de l'Emmo damunt de la taula i, mentre tot-hom discutia sobre quina mena de text calia fer per a l'escola, jo ja m'hi vaig posar.

Quan vaig tenir el còmic acabat, el vaig ensenyar als monstres.
I, evidentment, cadascú va dir-hi la seva.

LA LLEGENDA DE SANT JORDI, PER AGUS PIANOLA

Fa molts anys, una petita ciutat va ser atacada per un drac.

Les setmanes van anar passant i un dia...

I la guanyadora d'aquesta setmana és... La filla del rei!

Au, princesa, ja te'n pots anar cap al bosc, que t'espera el drac!

A mi aquesta llegenda ni em sona ni m'agrada!

No m'estranya que després els nens tinguin idees delirants!

Però, per sort, en aquell moment, i ja és casualitat!, va arribar un cavaller i va fer un jurament.

Em carregaré el drac i us tornaré la princesa! I si no ho faig, és que no em dic Georges Georgius Geortakis, Jordi per als amics!

El cavaller i el drac van lluitar ferotgement fins que el cavaller va vèncer.

Vaja, la sang es transforma en roses... Que *fashion*!

Els dracs són animals en perill d'extinció!!! M'estic posant molt nerviosa!

Tot el que tu vulguis, però això de les flors està molt ben trobat!

Sí, però la llegenda que nosaltres coneixem no té res a veure amb aquesta!

El rei, agraït, va tenir una idea... però no va acabar de funcionar.

Com que has salvat la meua Filla,
et dono la seva mà. És més, te la
dono sencera: et podràs casar
amb ella, noble cavaller!

Ni parlar-ne! He d'anar a salvar
altres dames, infants i gent en
perill! Sóc molt de salvar, jo!

Desagraït!
Mal educat!

El cavaller va marxar i mai més ningú no el va tornar a veure, però d'ençà
d'aquell dia va córrer la brama que era un sant.

Visca el cavaller!

És un sant! Visca
Saint Jordi!

Visca en Jordi!

I a sobre, a partir d'ara,
incomprendiblement, per Saint
Jordi la gent començarà a
regalar llibres i roses! El que
s'ha d'aguantar!

Deixant de banda les opinions dels monstres, tots van estar
d'acord en una cosa: aquella llegenda no tenia res a veure amb
la que s'explicava al *Sant Jordi de les Galàxies*.

Tot just acabàvem de llegir el còmic, quan la mare va entrar a l'habitació. Els monstres, com sempre, van fer veure que eren ninots i la mare no els va fer ni cas, però quan va veure l'habitació tota desendreçada li va agafar un atac de nervis.

Quina habitació! Així no es pot viure! Ja et pots posar a endreçar!

Quan tinguis casa teva, fes el que vulguis! Però mentre visquis en aquesta casa...

Em vaig posar a endreçar, és clar. Però aleshores va passar una cosa terrible, una cosa que no hauria d'haver passat mai. La mare va agafar el *Sant Jordi de les Galàxies* i va llegir-ne la primera frase. Els monstres es van esgarriar. I jo, de veure'ls tan esgarriats, encara em vaig esgarriar més!

No fa gaire temps,
en aquesta mateixa
galàxia...

Agus, per què em mires així?
Només he llegit una frase...
Ai, Fill, ni que hagués fet una
barbaritat!

Ai, ai, ai...

Però què ha fet
aquesta dona!!!

Nooooooooo!

Adéu al Sant Jordi i adéu
a tot plegat!

